

از مجله هیستوریا
به قلم: هنری گوبر

معکو مان سورخ پوش

حکومت‌های استبدادی در گذشته، مانند امروز، برای سرکوبی مخالفان خود، دادگاه‌های پوشالی تشکیل میدادند و متهمان را از حق دفاع مشروع محروم می‌ساختند. مثلا در دوران انقلاب کبیر فرانسه، موقعی که روپسیر رژیم معروف وحشت و اضطراب را برقرار ساخت، قانون مشهور ۲۲ پره ریال سال دوم انقلاب (مطابق ۱۰ ژوئن ۱۹۷۴) به ابتکار او به تصویب مجلس نمایندگان رسید. بموجب این قانون بازجویی از متهمان قبل از تشکیل جلسه علی‌الخصوص دادگاه ضرورتی نداشت و متهمان از حق انتخاب وکیل مشروع گردیده بودند و استماع شهادت گواهان به نظر دادگاه بستگی داشت. بعلاوه دادگاه باید متهم را یا باعدام محکوم و یا تبرئه کند. و معمولاً دادگاه شق اول را انتخاب می‌کرد. محتملاً انگیزه تصویب این قانون ظالمانه دوفقره سوءقصد بود که یکی از آنها بوسیله شخصی‌بنام هانری ادمیرال^۱ به جان کولودربو^۲ و دیگری بوسیله زنجوانی‌بنام سیسیل دنو^۳ بجان روپسیر صورت گرفته بود. در مقابل حاضر هانری گوبر^۴ مورخ فرانسوی یکی از موارد اجرای این قانون را که از وحشت‌ناکترین نمونه‌های فجایع انقلاب کبیر فرانسه بشمار میرود تشریح می‌کند.

۱ آقای دکتر هادی خراسانی از ترجمانان چیره‌دست معاصر.

روزچهارم سه‌اه پره‌ریال^۵ سال انقلاب (ماه مه ۱۷۹۴) مجلس کنوانسیون و حشمت‌زده شده بود و تمام اعضای این مجلس بر جان خود بی‌متاک گردیده بودند، زیرا صبح آن روز توطئه‌گری بی‌جان کولودربوا، یکی از نماینده‌گان ملت، سوی‌قصد کرده بود و بعد از ظهر همان روز دختر جوانی کوشید که بمنظور قتل روبسپیر به زور بمنزل او وارد گردد.

مجلس کنوانسیون از این دو حادثه سخت بوحشت افتاده بود و نماینده‌گان در نطق‌های آتشین خود ادعا می‌کردند که پیت^۶ نخست وزیر انگلستان ایادی خود را برای قتل تمام اعضای کنوانسیون بسیج کرده است. حال بینیم واقعیت امرچه بوده است.

موقعیکه تو س موجب بروز دیوانگی می‌گردد—کولودربوانماینده مجلس کنوانسیون، در ساعت یک بعد از نصف شب بمنزل خود واقع در کوچه فاوار^۷ وارد گردید. مردی ناشناس که خود را در پلاکان ساختمان مخفی ساخته بود و در هر یک از دسته‌های طبیعتی داشت، از تاریکی بیرون آمد و بسوی نماینده ملت حمله کرد و فرباد زد «بدیخت آخرین ساعت عمرت فرا رسیده است.»

آنگاه دو تیر بسوی کولودربوا شلیک کرد ولی تیرها بیش بختم رفت. در اثرداد و فسریاد کولودربا گروهی از مأموران انتظامی به کمک او شتافتند و هاجم را دستگیر کردند و به کمیته انقلابی ناحیه لپاتیه^۸ برداشتند و در آنجا خود را هائزی ادمیرال کارمندانه از بليط‌های بخت آزمائی معرفی و اعتراف کرد روز قبل در اطراف ساختمان مجلس کنوانسیون برای کشن روبسپیر رفت و آمد داشته ولی به پیدا کردن او موفق نشده بوده است. موقعیکه سوی‌قصد کننده را بذنان **کونسیروی**^۹ می‌برند یکی از مستحفظان علت سوی‌قصد را از او پرسید. پاسخ داد: «اگر بخواهم واقعیت را بگویم، شما به شنیدن آن حاضر نخواهید گردید.»

در حقیقت او یکی از مزدوران بارون دو باتز^{۱۰} بود که رژیم جمهوری فرانسه را به وحشت اندخته بود با تزکه توطئه گر دائمی لقب یافته بسود و در تمام دسیسه‌هاییکه علیه رژیم صورت می‌گرفت شرکت می‌جست نیروهای پلیس را بستوه آورد و بود. وی در ۲۱ ژانویه ۱۷۹۳ کوشیده بود لوانی شانزدهم را فرازدهد. نیز با استفاده از منابع مالی سرشاری که در اختیار داشت به توطئه گران خدالنگلابی کمک می‌کرد و شخصاً تمام عملیاتی را که علیه رژیم جمهوری و یا بمنظور رسو اکردن اعضای کنوانسیون صورت می‌گرفت، رهبری مینمود. در پاریس چندین خانه داشت و هر شب در یکی از آنها بسر می‌بزد. و بدین ترتیب توanstه بود از دست رسپلیس دور بماند. ادمیرال فقط یکی از ایادی او بود ساعت و بعد از ظهر همان روز، دختر جوانی موسوم به سیسیل رنوبه در منزل دوپلی^{۱۱} نجار، محل سکونت روبسپیر، رفت و تقاضا کرد با مرد مقتدر فرانسه ملاقات کند. یکی از اهالی منزل به او گفت روبسپیر در خانه نیست. سیسیل بطعمه پاسخ داد چون روبسپیر خدمتگزار ملت محسوب می‌شود باید همیشه

برای پذیرفتن مرده‌ی که بددیدنش می‌آیند آماده باشد. دیدیه^{۱۲} و بولانژ^{۱۳} دو تن از انقلابیون افراطی که در آن موقع از حیاط خانه عبور میکردند، این پاسخ را شنیدند و آن را غیر مؤدبانه تلقی کردند. دیدیه تصمیم گرفت دختر جوان را پیرون براند ولی وی بالحن اعتراض آمیزی گفت: «در رژیم سابق هر کس میخواست با شاه ملاقات کند فوری بحضور پذیرفته میشد.» دیدیه پرسید: «پس تو طرفدار رژیم سلطنتی هستی؟» زن جوان پاسخ داد حاضر است برای اینکه فرانسه بار دیگردارای شاه گردد خون خود را نثار کند. وی آنکه بولانژه و دیدیه را مناك و بیرون خواند. بالفاصله او را بازداشت کردند و به کمیته امنیت عمومی بردنند. در آنجا او مطالب قبلی خود را تکرار کرد و گفت: «من طرفدار رژیم سلطنتی هستم و شار را به نزاران ستم گرفته بشم ترجیح میدهم.» در تدقیق بدین که ازاو بعمل آمد دوچانوی کوچک که یکی از آنها زنگ زده بود، کشف گردید. همین امر برای متهم ساختن او به سوءقصد بیان رو بسپیر کافی تشخیص داده شد وی با خونسردی گفت: «علت رفتن من بیانه رو بسپیر این بود که میخواستم از زندیک بپینم که یک آدم سفال و بیرون چگونه موجودی است؟» از زن جوان، درباره بسته کوچکی از اباس که با خود داشت پرسیدند. وی در پاسخ گفت: «این جامدها را برای تعسویض لباسهای خود درجایی که مرا خواهند برد همراه آوردند.» یکی از اعضا کمیته امنیت عمومی پرسید: «خیال میکنی ترا کجا خواهند برد؟» سپسیل با خونسردی پاسخ داد: «البته به زندان و سپس بسوی گیوتین.» این پاسخ نشان میداد که متهم از ضرب دادرسی رژیم انقلابی اطلاع کامل داشته است. باید یادآور گردید که وی در هیچ گروه و یا دسته سیاسی عضویت نداشت و به ابتکار خود و بدون اطلاع خانواده اش در بعد ملاقات با رو بسپیر بوده است.

باری این سوءقصد که دریک روز بجان نمایندگان ملت صورت گرفته بود، وسیله تبلیغاتی مناسبی در اختیار نمایندگان مجلس کنوانسیون گذاشت - ولی چون دست یافتن بد یارون با تز مهتر ک اصلی این توطئه‌ها مقدور نبود، لذا تصمیم گرفته شد متهمان دست دویم و حتی افرادی را که در این سوءقصدها دخالتی نداشته‌اند تحت تعقیب قرار دهند و مجازات نمایند و برای نیل به این منظور بهشیوه معروف «اختلال متهما» متول شوند.

اختلال متهما به چه نحو صورت میگرفت؟ ظاهر آصطلاح «اختلال متهما» پرسیله امار^{۱۴} یکی از اعضا مجلس کنوانسیون وضع گردیده بوده است این شیوه بسیار ساده بود. در فهرست متهما اصلی یک توکید نام افراد دیگری را می‌گنجانیدند که بعلی در زندانها بسرمی بردنده و در توکیده ووضوع کیفرخواست هیچگونه دخالتی نداشتند، بدین ترتیب دادگاه میتوانست تمام افراد را بهاتهام جرمی واحد باعدام محکوم سازد. این شیوه به تسریع جریان دادرسی و به خالی کردن زندانها کمک میکرد. در مورد دو سوءقصدی که در چهارم

بیهودیال صورت گرفته بود، کمیته امنیت عمومی تصمیم گرفت که روش «اختلاط متهمان» را بکار برد.

الی لاکوست^{۱۵} که مامور رسید گی به این برونده گردیده بود، چون علیرغم کوشش‌های پلیس به بارون باتز متهم اصلی دست نیافته بود، تصمیم گرفت نشارخود را بر متهمان درجه دوم و حتی افراد بیگناه وارد آورد نخست ادمیرال را که مزدور باتز شناخته شده بود، در فهرست متهمان قرارداد و سپس چند تن دیگر را که با بارون توطئه گر ارتباط داشتند جزء متهمان قلمداد کرد که از آن جمله میتوان افراد زیرا نام برد: ۱۹۹۵ منشی باتز که روز ۲۱ زانویه ۱۷۹۳ موقعیکه لوئی شانزدهم را بسوی گیوتین می‌بردند، مردم را به شورش تحریک کرده بود - **گواند مژون**^{۱۶} هنرپیشه سابق تاتر و معمشوقد بارون باتز - تیسو^{۱۷} مستخدم گراند مژون، نیکول بوشار^{۱۸} خیاطه جوانی که در استخدام هنرپیشه مذکور بود. دو خواربار فروش بنام‌های **کورتی**^{۱۹} و **دوسل**^{۲۰} که خوار و بار مورد نیاز بارون باتز را به منزلش تحویل میدادند نیز بازداشت گردیدند. شخص دیگری موسم به میشووی^{۲۱} و زنی بنام لاما تی نیو^{۲۲} که معمشوقد ادمیرال بود به فهرست متهمان اضافه شدند. همچنین زاندار می بنام **لونستان**^{۲۳} و حروف چینی موسوم به پوچیه^{۲۴} مورد سوی عذان قرار گرفتند. ولی متهم ساختن سیسیل رزو زن جوانی که بخانه رو بسییر رفته بونه خالی از اشکال نبود، معدالک لاکوست این زن جوان را به کوشش در راه برآنداختن مجلس نمایندگان و تحریک علیه انقلاب متهم ساخت و به این هم اکتفا نکرد و نام پدرسیسیل ویکی از برادران و نیز عمه پیر اورا نیز در کیفرخواست ذکر کرد. شخصی بنام **لموان گرسی**^{۲۵} که پس از شنیدن خبر سوءقصد علیه رو بسییر خوشحال شده بود و مستخدمش که گفته بود: «چه خوب شد چنین اتفاقی افتاد.» مورد سوی عذان قرار گرفته و نامشان جزء متهمان قلمداد گردید. **پنداؤان**^{۲۶} سرایدار ساختمان محل کزاده میرال اورا در روز قبل از

تصویریکی از محکومان به اعدام

پدرسیسیل ویکی از برادران و نیز عمه پیر اورا نیز در کیفرخواست ذکر کرد. شخصی بنام **لموان گرسی**^{۲۷} که پس از شنیدن خبر سوءقصد علیه رو بسییر خوشحال شده بود و مستخدمش که گفته بود: «چه خوب شد چنین اتفاقی افتاد.» مورد سوی عذان قرار گرفته و نامشان جزء متهمان قلمداد گردید. **پنداؤان**^{۲۸} سرایدار ساختمان محل کزاده میرال اورا در روز قبل از

سوچهند بجان کولودربوا در خیابان ملاقات کرده بود این ملاقات را گناهی بزرگ محسوب کردند ولذا سرایندار نامبرده را جزء متهمان شناختند. عجیب تراز همه، قراردادن چند تن از مأموران سابق پلیس در جایگاه متهمان بود. بنامهای اوزان^{۲۸} بورلاندو^{۲۹} و ژاردن^{۳۰} این سه تن بد فهرست «تهمان اضافه گردیدند چون حضور کشیشی در جایگاه متهمان نیز تائیر مطلوبی می بخشد، لذا استقی بتام بولی^{۳۱} را در نظر گرفتند. نشاندن یک بانکدار در جایگاه متهمان مناسب بمنظیر می سید؛ بنابراین شخصی بتام ژوژ^{۳۲} برای این منظور انتخاب گردید. بسیاری از این افراد بارون باتز را نمی شناختند. برای ابهت بخشیدن به این محکمه، گنجانیدن نام عده ای از افراد مشهور و سرشناس فرانسوی در کیفرخواست مفید بمنظیر می سید. تعداد این گونه شخصیت های معروف که در زندانها بسرمی بر دند کم نبود. لذا لاکوست چند تفر از آنان را از آن بحمله پرنس دوسن مودیس^{۳۳} پرنس دو روہان روشفور^{۳۴} دوک دو مونمارنسی^{۳۵} ویکن دو پونس^{۳۶} کنت دو مارسان^{۳۷} کنت دوبوسانکور^{۳۸} کنت دو تویل^{۳۹} مارکنی دوسومبری^{۴۰} و پرسن-خانم اپر مسنیل^{۴۱} و بالاخره خانم سنت امارانت^{۴۲} دخترش امیلی^{۴۳} پرسن لوئی و دامادش سارتین^{۴۴} را در فهرست متهمان گنجانید. هیچ یک از این افراد هر گز باتز را ندیده بودند. بالاخره برای تکمیل این فهرست نام افراد دیگری منجمله یک معلم و سیقی چند بازار گان و یک دانشجوی رشته جراحی بفهرست اضافه گردید بدین ترتیب تعداد متهمان به ۴۴ تن رسید. الى لاکوست پس از تکمیل تحقیقات خود، در مجلس کنوانسیون نطقی ایراد کرد و طی آن گفت: «نمایندگان ملت شما رژیم سلطنت را الغو کردید، آنکه موقع آن رسیده است که طرفداران آن را از بین ببرید. و جمهوری را از شر آنان نجات دهید.»

نمایندگان بیانات او را تایید کردند و به اتفاق آراء مصوبهای رای ای رای ای مجازات متهمان به تصویب رسانیدند که به وجہ آن، دادگاه انقلابی باید در ظرف چهار روز محکمه^{۴۵} متهم را آغاز کند.

دادرسی سریع - ساعت ده و ربع صبح روز ۲۹ پره ریال جلسه دادگاه تشکیل شد و ذر خود را شروع کرد. مدافعت بیش از سه ربع ساعت بطول نیانجامید که البته برای محکمه ای به این اهمیت بسیار کوتاه و بی سابقه بود. در آخرین لحظات چهار تن از مأموران سابق پلیس به نامهای دانژه^{۴۶} فروادور^{۴۷} مارینو^{۴۸} و سولن^{۴۸} بعنوان شریک جرم، بفهرست متهمان افزوده شدند و بالاخره شخص پنجمی، پنحو غیر مترقبه ای، به گروه متهمان ملحق شد. جریان قضیه از این قرار بود. دوما^{۴۹} رئیس دادگاه، قبل از تشکیل جلسه دادرسی، در دفتر کار خود نشسته بود؛ در این موقع نامه ای به امضای کنت دوروسای فلوری^{۵۰} با و داده شد اونامه را گشود و بخواندن آن مشغول گردید. در نامه مذکور خطاب به دوما چنین نوشته شده بود:

جرأت داشته باشید و برای نابودی بقیه افراد بیگناهی که درست شما اسیر هستند، نمیشه های جدیدی بجینید. آیا تمام دوستان و آشناسان نزدیک من از قبیل پرنس دوروهان - بوسانکور - بارسان - دوتولی - لکویس^{۵۱} توطئه گردید؟ اگر بعنیده شما چنین است نام مرا نیز به آنان اضافه کنید. من با آنان همیشه هم عقیده بوده ام و همان راهی را که آنان انتقام کرده بودند، پیموده ام - بنابراین باید پسر نوشت آنان شجاع شود. شما آنم ترسوئی هستید و هنگامیکه مردان شجاعی که از هیچ چیز بالک ندارند شما را بعلت جنایاتیکه از طریق صدور آراء ظالمانه مبتلی ببرکت و انتقام، مرتکب شده اید علیاً سرنشی و یکنند، از ترس به خود میلرزید. آری بخود بلرزید زیرا روزیکه باید به کیفر تمام گذاهان خود برسید بزودی فراخواهد رسید. «امضاء کن دوفلوری زندانی محبس لو گرامبو^{۵۲} گ» موقعیکه دیما از خواندن نامه فارغ شد، فوکیه تین ویل^{۵۳} دادستان باطاق وارد شد. دو ما نامه را به دادستان داده و گفت: «این نامه را بخوانید. ظاهر آن نویسنده آن برای نابودی خود عجله دارد.

مانده دارد

Cecile Renault	Collet d' Herbois	Admiral
—	Prairial	—
—	—	Henri Gaubert
—	—	William Pitt
مرد سیاسی انگلستان که دوباره نخست وزیری آن کشور رسمیت.	—	—
Conciergerie	Lepeletier	Favart
Didier	Duplay	Baron de Batz
Elie Lacoste	Amar	Boulanger
—	Grand Maison	De Vaux
Cortey	Nicole Bnuchard	Tissot
Lamartiniere	Michonis	Roussel
Lemoine-Crecy	Pottier	Constant
Burlan Deux	Ozanne	Paindavoine
Jauge	Breil	Jardin
Ruhan Rochefort	Prince de Sain-Mauris	—
Viccomte De pons	—	Moutmorency
Comte de Bausancourt	—	Comte de Marsan
Marquis de Sombreuil	—	Comte D' Hauteville
Sainte Amaranthe	—	Eremesnil
Dange	Sartines	Emilie
Soules	Marino	Froidure
Comte de Rossay-Fleury	—	Domas
Fouquier-Tinville	—	Lecuyer